

מ"ת 49597/06/14 - מדינת ישראל נגד באסל גזאוי (עציר) ת.ז: עמית פרקש (עציר) ת.ז:

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 49597-06-14 מדינת ישראל נ' גזאוי(עציר) ואח'

בפני	כב' השופטת שירי היימן
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	1. באסל גזאוי (עציר) ת.ז: 033889155 2. עמית פרקש (עציר) ת.ז: 300094794

החלטה (בעניין המשיב 2)

1. ענייננו בבקשה למעצרו של המשיב מס' 2 (להלן: "המשיב") עד תום ההליכים.

הבקשה הוגשה בד בבד עם הגשת כתב אישום האוחז שני אישומים, בהם מיוחסות למשיב עבירה של קשירת קשר לפשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, עבירה של סחר בסם מסוכן, לפי סעיפים 13 + 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 ועבירה של החזקת סם מסוכן שלא לשימוש עצמי בלבד, לפי סעיף 7(א)+ (ג) רישא לפקודת הסמים [נוסח חדש], התשל"ג-1973.

ע"פ הנתען בכתב האישום, המשיב מס' 2 סחר, יחד עם המשיב מס' 1, בשתי הזדמנויות בסם מסוכן מסוג קוקאין, ביום 21.5.2014 במשקל 2.2150 גרם נטו וביום 14.6.2014 במשקל של 0.8358 גרם נטו. יצוין, כי הסם נמכר לסוכן חשאי מטעם משטרת ישראל.

2. בדיון שהתקיים ביום 1.7.2014 לא חלק ב"כ המשיב מס' 2 על קיומן של ראיות לכאורה או על עילת המעצר, אולם ביקש להפנות את המשיב לתסקיר של שירות המבחן על מנת שיתן תסקיר מעצר בעניינו.

3. המבקשת התנגדה למבוקש וחזרה על בקשתה לעצור את המשיב עד תום ההליכים. כבוד השופטת שלאעטה חלאילה נענתה לבקשתו והורתה לשירות המבחן להגיש תסקיר מעצר.

4. ביום 17.7.2014 הוגש תסקיר שירות מבחן ממנו עולה כי המשיב מס' 2 הציג בפניהם מסמך על פיו

10 ימים לפני שנעצר, פנה ביוזמתו לאשפוזית "בית חם" על מנת להתחיל בטיפול לגמילה מסמים. הוא מסר שם כי פנייתו לטיפול הייתה על רקע תחושתו, שאינו יכול עוד להמשיך ולהתנהל בצורה בה התנהל, אולם כניסתו למעצר קטעה את תהליך הקבלה שלו למסגרת מוסדית לגמילה הפיזית. בשיחה עם שירות המבחן, התחייב המשיב מס' 2 להשתתף בטיפול ארוך טווח במסגרת פנמייתית וביקש בתום תקופת הטיפול באשפוזית להשתלב בקהילת "הדרך" וציין כי בזכות הטיפול במסגרת הזו אביו גמול מסמים כבר 14 שנים.

שירות המבחן העריך כי "הסיכון לפריצת גבולות מצדו ולהישנות התנהגות דומה בעתיד הינו בינוני אך עשוי להשתנות בהתאם למידת הנגישות לחומרים פסיכואקטיביים ולשימוש בהם". כמו כן צוין כי עולה נזקקות טיפולית ומוכנות לשיתוף פעולה עם גורמי הטיפול וכן העריכו כי השתלבותו של המשיב 2 במסגרת מוסדית ייעודית לגמילה, עשויה להקטין בצורה ניכרת את הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק.

נוכח האמור המליץ שירות המבחן לאפשר למשיב מס' 2 להשתלב במסגרת "אשפוזית הדרך" בכפוף להמצאת בדיקות רפואיות.

5. בדיון שהתקיים ביום 12.8.2014 הציג ב"כ המשיב מס' 2 את כל הבדיקות הרפואיות הנדרשות ומכתב מטעם מנהל עמותת "הדרך" לפיו תאריך המיועד לקליטת המשיב הינו 31.8.2014 וזאת למשך 3 שבועות, כמו כן טען ב"כ המשיב כי ב"אשפוזית הדרך" מוכנים לקבלו והם קבעו כבר תאריך קליטה.

6. גם בשלב זה, התנגדה ב"כ המבקשת לשחרור לחלופת המעצר באשפוזית הדרך כשבין היתר טענה כי המשיב פנה לבית חם לשם קבלת טיפול רק שבוע ימים לפני שביצע את העבירות נשוא כתב האישום.

7. לאחר עיון בבקשה, בתסקיר שירות המבחן ושקילת טענות הצדדים, מצאתי לנכון להורות על שחרורו של המשיב מס' 2 לחלופת המעצר המוצעת.

8. כב' הש' שלאעטה ח'לאילה בהחלטתה בעניין המשיב מס' 1 - שותפו של המשיב מס' 2 לעבירה היטיבה להתייחס להלכה בעניין שחרורו לחלופת מעצר בעבירות סמים, ואין לי אלא לחזור על דבריה.

"הכלל הוא כי אין מקום להורות על שחרור נאשמים בעבירות סמים לחלופת מעצר למעט במקרים חריגים. (ראו, בין היתר, בבש"פ 1567/12 אוראל כהן נ' מדינת ישראל).

בבש"פ 8800/10 עלי אלטלאקה נ' מדינת ישראל, נקבע "הכלל הנוהג בעבירה של סחר בסמים הוא כי כלל חלופת מעצר אינה מספקת להפגת המסוכנות הנשקפת ממי שנאם בעבירה זו. בבסיס תפיסה זו מצויה פגיעתם הרעה של הסמים בחברה, בבחינת חולי המאכל את יסודותיה, העובדה שמאבק יעיל בסמים מחייב את גדיעת שרשרת הפצת הסם ובעיקר העובדה שהסחר בסמים יכול להתבצע גם כאשר הנאשם מצוי בחלופת מעצר, וגם כאשר חופש התנועה שלו הוגבל...שחרור לחלופת מעצר ייתכן אפוא במקרים אלה רק בהתקיים נסיבות חריגות ויוצאות דופן."

9. כ' הש' שלאעטה ח'לאילה התייחסה גם לעניין המסוכנות וקבעה:

"כידוע שאלת מסוכנותו של נאשם ואפשרות שחרורו לחלופה נבחנת לאור נסיבות המקרה ונסיבותיו של הנאשם ובלשון ביהמ"ש העליון "בדיקת המסוכנות מחייבת בחינתם של שני היבטים : האחד עניינו במעשה. במסגרת זו על ביהמ"ש לשקול האם המעשה כשלעצמו בנסיבותיו מעלה חשש כי הנאשם עלול לחזור על מעשים דומים, האם המעשה מגלה אופי רע ואלים או מעיד על מועדות. ההיבט השני מתמקד בעושה, עברו ואופיו. כאן אנו שואלים לנוכח אופיו, אישיותו או תכונותיו של העושה נשקפת ממנו סכנה לציבור או ליחידיו" (בש"פ 6700/04 מדינת ישראל נ' תאבת גרה)".

10. אכן, אין מי שיחלוק על חומרת העבירות המיוחסות למשיב מס' 2, אשר בוצעו תוך תכנון ותיאום מראש בסם מסוכן מסוג קוקאין. דברים אלה נאמרים ביתר שאת, עת עסקין בעברין שלחובתו עבר לא מבוטל, אולם בחמש השנים האחרונות מאז 2009 לא ביצע עבירות, המדובר בבחור צעיר, אב לשני ילדים קטנים ומצפה ללידת בנו השלישי (אשתו בהריון). נוסף על כך, נסיבות חייו של המשיב מס' 2 יש בהן כדי להטות את הכף ולאפשר לו את ההזדמנות הזו לקבלת הטיפול, שכן הוריו של המשיב התגרשו כשהיה בן עשר בשל אלימות מצד אביו, בעיות התמכרות ועבירות פליליות שבעקבותיהם ריצה מאסר בפועל, והמשיב מביע אימון במוסד בו יקבל טיפול בשל העובדה כי אביו קיבל שם את הטיפול ויצא ממעגל הסמים אליו נקלע. שירות המבחן ציין כי הסיכון לפריצת גבולות מצד המשיב ולהישנות התנהגות דומה בעתיד הוא בינוני בלבד.

11. באשר לחלופת המעצר והחובה לשקול אותה קבעה כב' הש' שלאעטה ח'לאילה:

"6. משהגעתי כאן אדגיש כי החובה הקבועה בחוק לשקול חלופה, גם בעבירות חמורות, אין משמעה בחינת חלופה ספיציפית שהמשיב מציע אם כי בחינה, תחילה, לעצם אפשרות שחרורו לחלופה ובהמשך לחלופה המוצעת.

בעניין זה אני מפנה לדברי ביהמ"ש בבש"פ 8646/09 עמר נ' מדינת ישראל לפיהן :

"אכן, בית משפט זה עמד לא פעם על החובה לבחון אפשרות של חלופת מעצר לצורך השגת מטרת המעצר בדרך הפוגעת פחות בחירותו של נאשם. אולם בחינה זו אין משמעותה בחינת חלופות קונקרטיים בכל מקרה נתון. על בית המשפט ליתן דעתו לסוגיית החלופה ולהתייחס אליה בהחלטתו אך בהחלט ייתכנו מקרים בהם יסבור בית המשפט כי בנסיבותיו של המקרה שבפניו לא ניתן לאיין את עילת המעצר בדרך של חלופה ואם זו מסקנתו, אין טעם ואין צורך לבחון חלופות קונקרטיים".

...

הלכה מושרשת היא כי השלב המתאים להליך שיקומי ובכלל זה להליך גמילה הינו שלב גזירת הדין ורק בהתקיים נסיבות מתאימות, ניתן לחרוג מהכלל ולהורות על שחרור הנאשם להליך גמילה, כבר בשלב המעצר.

בבש"פ 1981/11 מדינת ישראל נ' סויסה סיכם כב' השופט עמית את הקווים המנחים בנושא שחרור לחלופת גמילה בלשון זו :

"הכלל הוא, כי העיתוי הראוי לגמילה מסמים הוא בשלב גזירת הדין וריצוי העונש. לכלל זה חריג בהתקיים שלושה או שניים מהתנאים המצטברים הבאים והם:

א. כאשר הנאשם החל בגמילה עוד לפני שביצע את העבירה שבגינה נעצר.

ב. כאשר פוטנציאל ההצלחה של הליך הגמילה הוא גבוה.

ג. כאשר יש בהליך הגמילה כדי ליתן מענה הולם למסוכנות הנשקפת מן הנאשם".

באותו עניין סקר כב' השופט עמית את השיקולים שעל בית המשפט לשקול בבואו לבחון את שאלת שחרורו של עצור לחלופת מעצר בדמות טיפול גמילה.

בין היתר על ביהמ"ש לבחון האם הנאשם התחיל כבר בהליך גמילה לפני המעצר; האם רצונו של הנאשם לטיפול הוא רצון אמיתי שאינו מונע מציפייה להימנע ממעצר; האם פוטנציאל ההצלחה של הליך הגמילה הוא בעל הסתברות גבוהה, כאשר לא כל נאשם המצהיר על עצמו כי הוא רוצה להיגמל אכן יכול או רוצה בכנות או מתאים לטיפול גמילה; גילו של הנאשם, כאשר ככל שהוא צעיר יותר הנטייה היא ליתן לו הזדמנות להיחלץ מנגע הסמים; האם יש בהליך הגמילה כדי ליתן מענה הולם למסוכנות הנשקפת מהנאשם לציבור כפי זו הנלמדת מהמעשה והעושה, כאשר במסגרת זו יש לבחון אם הנאשם הפר בעבר חלופת מעצר; סוג העבירות המיוחסות לנאשם, כאשר ככל שהעבירות המיוחסות לנאשם חמורות יותר - כגון עבירות אלימות, מצטמצם כוחו של החריג; עברו הפלילי של הנאשם, כאשר עבר פלילי מכביד הוא שיקול נכבד נגד שחרור הנאשם לחלופת גמילה מסם; השלב בו נמצא התיק העיקרי; וגזר הדין הצפוי לנאשם אם יורשע - האם צפוי לו עונש מאסר בפועל אשר יוריד לטמיון את הליך הגמילה".

12. סבורה אני כי במקרה זה מתקיימים החריגים אשר נקבעו בהלכת סויסה:

א. עוד בטרם ביצע העבירה והמעצר פנה המשיב למוסד גמילה לקבלת טיפול דבר המעיד על רצון אמיתי להיגמל. אין בידי לקבל את עמדת ב"כ המבקשת לפיה עצם העובדה כי פנה לקבלת טיפול 10 ימים ולאחר מכן ביצע את העבירה מטילה ספק באמינותו ובהתחייבותו לקבלת הטיפול, שכן יציאה ממעגל ההתמכרות אינה דבר קל ויש לצפות כי ללא הגורמים הנכונים המפקחים עליו ימעד שוב ושוב, והוא אכן זקוק למסגרת כזו או אחרת שתוציא אותו מהמעגל האמור.

ב. שירות המבחן מציין את התרשמותו מקיום מוטיבציה פנימית להיכנס לתהליך שינוי מהותי, דבר המצביע על פוטנציאל הצלחה גבוה לתהליך הגמילה.

ג. המשיב הינו אדם צעיר, בן 28, ואב לשני ילדים קטנים, שני שנתיים וחצי ושנה ואשתו נמצאת בחודשי הריון ראשונים, מן הראוי לתת למשיב הזדמנות אמיתית לשקם את חייו ולהיחלץ מנגע הסמים,

לטובתו הוא ולטובת משפחתו וילדיו הקטינים.

ד. בחמש השנים האחרונות לא ביצע המשיב עבירות והעבירות בהן הוא מואשם קשורות כולן להתמכרותו לסמים.

ה. נוכח העובדה כי בחמש השנים האחרונות לא ביצע המשיב עבירות סבורה אני כי יש בתהליך הגמילה אשר יתקיים ב"תנאי מעצר בתנאי המקום", כפי שמצוין במכתב עמותת הדרך מיום 12.8.14 בכדי לתת מענה הולם למסוכנות הנשקפת מן הנאשם.

13. נוכח האמור לעיל, הנני רואה לנכון לשחרר את המשיב מס' 2 לחלופת המעצר לפיה ישהה בתנאי מעצר בית מלא באישפוזית "הדרך" כשלב ראשון במסגרת חלופת מעצר טיפולית החל מיום 31.8.14, המועד בו ייקלט באישפוזית הדרך.

א. המשיב יחתום על התחייבות עצמית על סך של 10,000 ₪ לשם הבטחת קיום תנאי השחרור. כן ימציא המשיב ערבות צד ג' של אמו ובת זוגו על סך של 5,000 ₪ כל אחת להבטחת תנאי השחרור.

ב. ביום 31.8.14 יעביר שב"ס את המשיב לאישפוזית "הדרך".

ג. עד ליום 11.9.14 יוגש תסקיר מטעם שירות המבחן ובו המלצות באשר להמשך התהליך הטיפולי בקהילה טיפולית.

ד. אני קובעת תזכורת פנימית ליום 11.9.14 בפני שופט תורן.

ה. לבקשת שירות המבחן אני מעמידה את המשיב לפיקוח מעצר למשך 6 חודשים מהיום.

14. החלטה זו נתנה בהעדר הצדדים, בהסכמתם, ותישלח אליהם בדואר ובפקס. על מנת לתת לצדדים שהות לכלכל צעדיהם אני מורה כי החלטתי תיכנס לתוקף ביום 21.8.14

המזכירות תשלח את ההחלטה לצדדים בדואר ובפקס.

ניתנה היום, י"ח אב תשע"ד, 14 אוגוסט 2014, בהעדר הצדדים.